

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De episcopo qui in sua fuerit persequutus Ecclesia, quod ad aliam ei sit
sugendum. lxxx.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

qui hoc non ambitu, nec propria voluntate facit, sed aut via propria sede pulsus, aut necessitate coactus, aut utilitate loci, aut populi, non superbè, sed humiliter ab aliis translatus & inthronizatus est: quia homo videt in facie, Deus autem in corde. Et dominus per Prophetam loquitur, dicens: Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt. Non ergo mutat sedem, qui non mutat mentem, nec mutat ciuitatem, qui non sua sponte, sed consilio & electione aliorum mutatur. Non igitur migrat de ciuitate ad ciuitatem, qui non auaritiæ causa spontè dimittit suam: sed. vt iam dictum est, aut pulsus à sua, aut necessitate coactus, aut electione, aut exhortatione sacerdotum & populorum translatus est ad alteram ciuitatem. Nam sicut episcopi habent potestatem ordinare regulariter episcopos, & reliquos sacerdotes: sic quoties utilitas, aut necessitas exposcerit, supradicto modo & mutare, & inthronizare potestatem habent.

De eadem re. Cap. LXXVIII.

Episopus aut presbyter vxorem propriam nequaquam sub obtentu religionis abiiciat. Si verò reiecerit, excommunicetur. Sed si perseuerauerit, deiciatur. *Ex cano. nibus a- posto.*

Item ex eodem. Cap. LXXIX.

Osius episcopus dixit: Non minus mala consuetudo, quàm perniciosa corruptela funditus eradicanda est, ne cui liceat episcopo de ciuitate sua ad aliam transire ciuitatem. Manifesta est enim causa, pro qua hoc facere tentat: quum nullus in hac re inuentus sit episcopus, qui de maiore ciuitate ad minorem transfret. Vnde apparet auaritiæ ardore eos inflammari, & ambitioni seruire, & vt dominationes agant. Si omnibus placet, huiusmodi pernicies sæuius & austerius vindicetur, vt nec laicam communionem habeat qui talis est. Responderunt vniuersi: placet. *Ex cõcil. Sardicēsi. Cap. 1.*

De episcopo qui in sua fuerit persecutus Ecclesia, quòd ad aliam ei sit fugiendum.

Cap. LXXX.

Ex decre. Calist. pa. pæ episco. Gallia cō. stitutis missis. cap. 15. **S**I quis episcopus fuerit persecutus in sua Ecclesia, fugiendum illi est ad alteram, ei que sociandum, dicente domino: Si persecuti vos fuerint in vna ciuitate, fugite in alia. Si autem vtilitatis causa fuerit mutandum, non per se hoc agat, sed fratribus inuitantibus, & auctoritate huius sanctæ sedis faciat, non ambitus causa, sed vtilitatis.

De episcopo qui principalem cathedram suæ Ecclesiæ negligit. Cap. LXXXI.

Ex cōcil. Rotoma. cap. 16. **V**T non liceat episcopo principalem cathedram suæ parochiæ negligere, & aliam Ecclesiam in sua diocesi magis frequentare.

De episcopis qui sedes suas negligunt, & in possessionibus suis longe positis diu morantur. Cap. LXXXII.

Ex cōcil. Sardicēsi. cap. 15. **O**Sius episcopus dixit: Quia nihil prætermitti oportet, sunt quidam fratres & cōepiscopi nostri, qui nō in ea ciuitate resident, in qua videntur episcopi esse constituti, vel certè paruam rem illic habeant: alibi autem idonea prædia habere noscuntur, vel affectionem proximorum quibus indulgeant. Hactenus permitti eis oportet, vt accedant ad possessiones suas, & disponant vel ordinent fructum laboris sui, vt post quatuor dies dominicos, id est, post tres hebdomadas, si morari necesse est, in suis potius fundis morentur, aut si est proxima ciuitas in qua est presbyter, ne sine Ecclesia videantur facere diem dominicum, illuc accedant, vt neque res domesticæ per absentiam eorum detrimentum sustineant, & non frequenter veniendo ad ciuitatem in qua episcopus moratur suspicionem iactantiæ & ambitionis euadant. Vniuersi dixerunt placere sibi.

Vt episcopus singulis annis parochiam suam circumeat. Cap. LXXXIII.

Ex cōcil. Spalens. cap. 4. **V**T singulis annis vnusquisque episcopus parochiam suam circumeat, populumque confirmet ac doceat, & ea quæ vitanda sunt prohibeat, & ea quæ agenda sunt, vtiliter agere suadeat.

De episcopis qui raro aut nunquam per seipso plebes sibi commissas visitant. LXXXIIII.

Ex cōcil. Meldēsi. cap. 5. **V**T episcopi qui plebes sibi creditas, aut raro, aut nunquam per seipso visitant iuxta ordinem euangeli-